31994L0046

19.10.1994 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 268/15

ДИРЕКТИВА 94/46/ЕО НА КОМИСИЯТА
от 13 октомври 1994 година
за изменение на Директива 88/301/ЕИО и Директива 90/388/ЕИО, по-специално що се отнася до спътниковите комуникации

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 90, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

(1) Зелената книга относно общ подход в областта на спътниковите комуникации в Европейската общност, приет от Комисията през месец ноември 1990 г., представи основните промени в законодателството, необходими за пълното използване на възможностите на това средство за комуникации. Тази Зелена книга за спътниковите комуникации налага, *inter alia*, пълна либерализация на секторите на спътникови услуги и оборудване, включително прекратяването на всякакви изключителни и специални права в тази област, подлежащи на лицензионни процедури, както и свободен (неограничен) капацитет на космическия сегмент.

(2) Резолюцията на Съвета от 19 декември 1991 г. относно развитието на общия пазар за спътникови комуникационни услуги и оборудване [1] даде обща подкрепа на позициите, изложени в Зелената книга на Комисията за спътниковите комуникации и отчете като основни цели хармонизирането и либерализирането на пазара за подходящи спътникови наземни станции включително в случаите когато е възможно прекратяването на изключителни или специални права в тази област при спазването на необходимите условия за съответствие с основните изисквания.

(3) Европейският парламент, в своя резолюция относно развитието на общия пазар за спътникови комуникационни услуги и оборудване [2], призовава Комисията да гласува необходимото законодателство за създаването на среда, която да позволи премахването на съществуващите ограничения и насърчи развитието на нови дейности в областта на спътниковите комуникации, като се подчертава необходимостта от хармонизиране и либерализиране на спътниковите услуги и оборудване.

(4) Няколко държави-членки са отворили определени спътникови комуникационни услуги за конкуренция и са въвели лицензионни схеми. Въпреки това издаването на лицензии в някои държави-членки не следва обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, или, в случая с оператори, конкуриращи се с далекосъобщителни организации, включва технически ограничения като забрана за свързване на техните съоръжения към комутируема мрежа, експлоатирана от далекосъобщителната организация. Други държави-членки удължават валидността на изключителните права, издадени на националните публични предприятия.

(5) Директива 88/301/ЕИО на Комисията от 16 май 1988 г. относно конкуренцията на пазара за далекосъобщително терминално оборудване [3], изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство, предвижда прекратяването на специални или изключителни права за внасяне, продажба, свързване към мрежата, пускане в експлоатация и поддържане на далекосъобщително терминално оборудване. Тя не включва всички видове оборудване за спътникови наземни станции.

(6) В своето решение по Дело C-202/88, *Франция срещу Комисията* [4] Съдът на Европейските общности подкрепи Директива 88/301/ЕИО. Въпреки това, що се отнася до специалните права, директивата беше обявена за невалидна на основание факта, че нито разпоредбите на директивата, нито преамбюла към нея уточняват какъв точно тип права са включени реално, както и доколко съществуването на тези права е в разрез с различните разпоредби на Договора. Що се отнася до внасянето, продажбата, свързването към мрежата, пускането в експлоатация и поддържането на далекосъобщителна техника, специалните права са на практика права, дадени от държава-членка на ограничен брой предприятия, чрез някакъв законодателен, регулаторен или административен механизъм, който в границите на даден географски район:

— ограничава до две или повече бройката на тези предприятия в разрез с обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, или

— определя предварително, в разрез с тези критерии, няколко конкуриращи се предприятия, или

— дава на дадено предприятие или предприятия, в разрез с тези критерии, законни или регулаторни предимства, които имат съществено влияние върху възможностите на друго предприятие да участва в гореупоменатите дей-

[1] ОВ C 8, 14.1.1992 г., стр. 1.
[2] ОВ C 42, 15.2.1993 г., стр. 30.
[3] ОВ L 131, 27.5.1988 г., стр. 73.
[4] [1991] ECR I-1223.

ности в същия географски район при равни други условия.

Тази дефиниция не влиза в противоречие с прилагането на член 92 от Договора за ЕО.

(7) Съществуването на изключителни права има ефекта на ограничаване на свободното движение на такова оборудване, както по отношение на внасянето и търговията с далекосъобщителна техника (включително спътниково оборудване), тъй като някои продукти не се предлагат на пазара, така и по отношение на свързването към мрежата, пускането в експлоатация и поддържането на съоръженията, тъй като отчитайки особеностите на пазара, и по-специално разнообразието и техническото естество на продуктите, даден монополист няма стимул да доставя услуги във връзка с продукти, които не е предлагал на пазара или внасял, или да съобразява цените с направените разходи, тъй като не съществува опасност от конкуренция от страна на нови участници на пазара. Като се има предвид, че повечето пазари за оборудване предлагат по принцип голямо разнообразие от далекосъобщителна техника, както и вероятното развитие на пазарите, където броят на производителите все още е ограничен, всяко специално право, което пряко или косвено (например липсата на явна и недискриминационна процедура за даване на разрешения) ограничава броя на предприятията, получили лицензия за внасяне, продажба, свързване към мрежата, пускане в експлоатация и поддържане на такава техника, може да има същия ефект като даването на изключителни права.

Такива изключителни или специални права представляват мерки, имащи ефект, равностоен на количествени ограничения, несъвместими с член 30 от Договора за ЕО. Спецификата на спътникови наземни станции или на пазара за тяхната търговия или поддръжка с нищо не оправдава по-различното им третиране от законодателството в сравнение с друго далекосъобщително терминално оборудване. Следователно трябва да се прекратят всички съществуващи изключителни права за внос, продажба, свързване към мрежата, пускане в експлоатация и поддържане на оборудване за спътникови наземни станции, както и правата, имащи подобни ефекти, т.е. всички специални права, освен тези, даващи законни или регулаторни предимства на едно или повече предприятия и влияещи единствено върху възможностите на други предприятия да участват в гореупоменатите дейности в същия географски район при равни други условия.

(8) Оборудването за спътникови наземни станции удовлетворява основните изисквания, хармонизирани от Директива 93/97/ЕИО на Съвета [1], отнасящи се специално до ефективното използване на честоти. Наблюдението и контрола върху приложението на тези основни изисквания ще стане възможно отчасти чрез лицензите, дадени за предоставянето на съответните услуги. Уеднаквяването на основните изисквания ще се постигне главно чрез приемането на общи технически правила и хармонизиране на условията във връзка с лицензиите. Дори и в случаите, когато тези условия не са хармонизирани, държавите-членки ще трябва да адаптират своите правила. И в единия, и в другия случай държавите-членки трябва да гарантират, че прилагането на тези правила не създава бариери пред търговията с тези продукти.

(9) Прекратяването на специалните и изключителни права, отнасящи се до свързването на оборудването за спътникови наземни станции към мрежата, налага необходимостта от признаване на правото за свързване на тези съоръжения към комутируемите мрежи, експлоатирани от далекосъобщителните предприятия, така че лицензираните оператори да могат да предлагат своите услуги на потребителите.

(10) Директива 90/388/ЕИО на Комисията от 28 юни 1990 г. относно конкуренцията на пазарите за далекосъобщителни услуги [2], изменена със Споразумението за ЕИП, предвижда премахването на специалните и изключителни права, дадени от държавите-членки по отношение на далекосъобщителните услуги. Въпреки това директивата изключва спътниковите далекосъобщителни услуги от това приложно поле.

(11) В решения по Съвместни дела C-271/90, C-281/90 и C-289/90, *Испания срещу Комисията* [3] Съдът на Европейските общности подкрепи настоящата директива на Комисията на 17 ноември 1992 г. Въпреки това, що се отнася до специалните права, директивата беше обявена за невалидна от Съда на Европейски общности на основание факта, че нито разпоредбите на директивата, нито преамбюла към нея уточняват какъв точно тип права са включени реално, както и доколко съществуването на тези права е в разрез с различните разпоредби на Договора. Следователно тези права трябва да бъдат дефинирани в настоящата директива. Що се отнася до далекосъобщителните услуги, специалните права са на практика права, дадени от държава-членка на ограничен брой предприятия чрез някакъв законодателен, регулаторен или административен механизъм, който в границите на даден географски район:

[1] ОВ L 290, 24.11.1993 г., стр. 1.
[2] ОВ L 192, 24.7.1990 г., стр. 10.
[3] [1992] ECR I-5833.

— ограничава до две или повече, в разрез с обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, броя на такива предприятия, които са лицензирани да доставят такива услуги, или

— определя предварително, в разрез с тези критерии, няколко конкуриращи се предприятия, като предприятия, лицензирани да доставят такива услуги, или

— дава на дадено предприятие или предприятия, в разрез с тези критерии, законни или регулаторни предимства, които имат съществено влияние върху възможностите на други предприятия да доставят същите далекосъобщителни услуги в същия географски район при равни други условия.

Тази дефиниция не влиза в противоречие с прилагането на член 92 от Договора за ЕО. В сферата на далекосъобщителните услуги такива специални законни или регулаторни предимства могат да включват, наред с друго, правото да се извършват принудителни покупки от общ интерес, дерогации от правото относно градоустройствения план или възможността да се получава лицензия без преминаване през общоприетата процедура.

(12) В случаите, когато броят на предприятията, на които е разрешено да доставят спътникови далекосъобщителни услуги, е ограничен от държавата-членка чрез специални права и следователно чрез изключителни права, те съставляват ограничения, които биха се оказали несъвместими с член 59 от Договора в случаите, когато не са оправдани от основни изисквания, тъй като тези права не позволяват на други предприятия да доставят (или получават) услугите, доставяни на или получавани от други държави-членки. В случая с услугите, предлагани по спътниковите далекосъобщителни мрежи, такива съществени изисквания биха били ефективното използване на честотния спектър и избягването на вредните радиосмущения между спътниковите далекосъобщителни системи и други космически или наземни технически системи. Следователно, при положение че оборудването, използвано за предлагане на услугите, удовлетворява основните изисквания, приложими към спътниковите комуникации, отделно законово третиране на последното не е оправдано. От друга страна, специални права, даващи единствено специални законови или регулаторни предимства, по принцип не пречат на участието на други предприятия на пазара. Съвместимостта на тези права с Договора за ЕО следва да бъде преценявана за всеки отделен случай, като се взема предвид тяхното въздействие върху ефективната свобода на други образувания да доставят същата далекосъобщителна услуга и евентуалната обоснованост на тази дейност.

(13) Изключителните права, съществуващи понастоящем в областта на спътниковите комуникации, са били предоставени на организации, които вече са имали господстващо положение в създаването на наземни далекосъобщителни мрежи, или на едно от техните дъщерни дружества. Такива права имат ефекта на продължаване на господстващото положение на тези организации и съответно на укрепване на това положение. Следователно изключителните права, дадени в областта спътниковите комуникации, са несъвместими с член 90 от Договора за ЕО във връзка с член 86.

(14) Тези изключителни права, ограничаващи достъпа до пазара, имат също и ефекта на ограничаване или създаване на пречки за ползване на спътниковите комуникации, които евентуално се предлагат, в ущърб на потребителите, забавяйки по този начин техническия напредък в тази област. Поради факта, че инвестиционните им решения вероятно се основават на изключителни им права, съответните предприятия често вземат решения за даване на приоритет на наземни технологии, докато нови участници биха експлоатирали спътникова технология. Далекосъобщителните предприятия винаги са предпочитали да изграждат наземни оптични кабелни линии, а спътниковите комуникации се използват главно като техническо решение, до което се прибягва единствено в случаите когато разходите за наземните алтернативи са твърде високи, или за разпръскване на данни и/или телевизионни сигнали, а не като допълнителна технология със свое отделно място в областта на предаването на сигнали. Следователно изключителните права означават ограничаване на възможностите за развитие на спътниковите комуникации, което е несъвместимо с член 90 от Договора във връзка с член 86.

(15) Въпреки това, що се отнася до спътниковите услуги, процедурите за лицензиране и деклариране са оправдани, тъй като гарантират съответствие с основни изисквания, отговарящи на принципа на пропорционалността. Лицензирането не е оправдано, когато една обикновена процедура за деклариране на съответствие би била достатъчна за постигането на поставената цел. Например при доставката на спътникова услуга, която включва единствено ползването на зависима наземна станция, работеща във VSAT система, в държава-членка, последната не трябва да изисква нищо повече от една процедура за деклариране на съответствие.

(16) Член 90, параграф 6 от Договора предвижда изключение от предвиденото в член 86 в случаите, когато прилагането на последния би възпрепятствало, де юре или де факто, изпълнението на специфичните задачи, поставени на далекосъобщителните предприятия. Съгласно тази разпоредба Директива 90/388/ЕИО разрешава ползването на изключителни права за един преходен период по отношение на гласовата телефония.

Терминът „гласова телефония“ е дефиниран в член 1 от Директива 90/388/ЕИО като предоставяне на търговска услуга за населението, включваща пряко пренасяне и комутация на реч в реално време между крайни точки на обществена комутируема мрежа, позволяваща на потребителя да използва оборудване, свързано с такава крайна точка, чрез което той комуникира с друга крайна точка. В случаите когато прякото пренасяне и комутация на реч става чрез мрежи от спътникови наземни станции, такава търговска услуга за населението може по принцип да се достави само при положение че мрежата от спътникови наземни станции е свързана към обществената комутируема мрежа.

По отношение на всякакви други услуги, освен гласова телефония, никакво специално третиране съгласно член 90, параграф 2 не е оправдано, особено с оглед на незначителния принос на тези услуги към оборота на далекосъобщителните предприятия.

(17) Предоставянето на услуги за пренасяне на радио- и телевизионни програми по спътниковата мрежа като далекосъобщителна услуга е предмет на настоящата директива и съответно на нейните разпоредби. Независимо от прекратяването на някои специални и изключителни права по отношение на приемащи спътникови наземни станции, които не са свързани към обществената мрежа на съответната държава-членка, както и прекратяването на специални и изключителни права по отношение на спътникови услуги, доставяни на обществени или частни радио- и телевизионни предприятия, съдържанието на спътникови услуги за радио- и телевизионно разпространение, доставяни на обществени или частни радио- и телевизионни предприятия, а също и съдържанието на услугите за радио- и телевизионно разпространение, доставяни на обществени предприятия чрез честотни ленти, дефинирани в радиорегламентите за спътникови услуги за радио- и телевизионно разпространение (СУРТР) и фиксирани спътникови услуги (ФСУ) ще продължава да бъде предмет на специални правила, приети от държавите-членки в съответствие с законодателството на Общността, и следователно не е предмет на настоящата директива.

(18) Настоящата директива не изключва приемането на мерки в съответствие с законодателството на Общността и съществуващите международни задължения с цел да се гарантира, че националните предприятия от държавите-членки се третират еднакво в трети страни.

(19) Предлагането от спътникови оператори на капацитет на космическия сегмент от национални, частни или международни спътникови системи на лицензирани оператори на мрежи от спътникови наземни станции е все още, в някои държави-членки, предмет на регулаторни ограничения, различни от ограниченията, които са съвместими с мерките за координиране на честотите и местоположението, задължителни по силата на международните ангажименти на държавите-членки. Тези допълнителни ограничения са в разрез с член 59, който гласи, че тези спътникови оператори трябва да имат пълна свобода на предоставяне на своите услуги в цялата Общност, след като вече са лицензирани в една от държавите-членки.

(20) Тестове за установяване дали спътниковите наземни станции на лицензирани оператори (без националните оператори) отговарят на спецификациите за технически и експлоатационен достъп до междуправителствени спътникови системи, се извършват в повечето държави-членки от националния орган, подписал Договора, на държавата, на чиято територия се експлоатира станцията. Следователно тези оценки за съответствие се извършват от доставчици на услуги, които са конкуренти.

Това не е съвместимо с разпоредбите на Договора, по-специално с член 3, буква ж) и член 90 във връзка с член 86. Следователно държавите-членки трябва да гарантират, че тези оценки за съответствие се извършват директно между съответния оператор на мрежата от спътникови наземни станции и самата междуправителствена организация, под надзора единствено на регулаторните органи.

(21) По-голяма част от капацитета на космическия сегмент се предлага от международни организации за спътникови комуникации. Таксите за използване на такъв капацитет са все още високи в много държави-членки, тъй като той може да бъде придобит само от националния орган, подписал Договора, от съответната страна. Такова изключително право, разрешено от някои държави-членки, води до разделянето на общия пазар в ущърб на потребителите, нуждаещи се от капацитет. В своята резолюция от 19 декември 1991 г. Съветът призова съответно държавите-членки да увеличат достъпа до космическия сегмент на междуправителствените организации. Що се отнася до изграждането и ползването на отделни системи, рестриктивни мерки, въведени по силата на международни конвенции, подписани от държавите-членки, биха имали също ефект, несъвместим със законодателството на Общността, ограничавайки доставките за сметка на потребителя по смисъла на член 86, буква б). В международните организации за спътникови комуникации понастоящем се извършва преразглеждане на разпоредбите на съответните законови документи, *inter alia*, и във връзка с увеличения достъп, както и изграждането и ползването на отделни системи. За да се даде възможност на Комисията да изпълнява надзорната си функция, възложена ѝ от Договора за ЕО, трябва да се създадат такива законови инструменти, които

да подпомогнат държавите-членки в основното им задължение да си сътрудничат, което е залегнало в член 5, първи параграф във връзка с член 234, параграф 2 от Договора.

(22) При оценка на мерките, предвидени в настоящата директива, Комисията, в контекста на постигането на основните цели на Договора, посочени в член 2 от него, включително и укрепването на икономическите и социални връзки в Общността, цитирано в член 130, буква а), ще вземе предвид положението в държавите-членки, в които наземните далекосъобщителни мрежи не са достатъчно изградени, което би оправдало по-късното въвеждане на спътникови далекосъобщителни услуги и, в необходимата степен, отлагане на срока за пълно прилагане на разпоредбите на настоящата директива до 1 януари 1996 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 88/301/ЕИО се изменя, както следва:

1. Член 1 се изменя, както следва:

а) последното изречение от първото тире се заменя със следното:

„Терминално оборудване означава също и оборудване за спътникови наземни станции.“

б) След второ тире се добавят следните тирета:

„— „специални права“ означава права, дадени от държава-членка на ограничен брой предприятия, чрез някакъв законодателен, регулаторен или административен акт, който, в границите на даден географски район,

— ограничава до две или повече броя на тези предприятия, в разрез с обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, или

— определя предварително, в разрез с тези критерии, няколко конкуриращи се предприятия, или

— дава на дадено предприятие или предприятия, в разрез с тези критерии, законни или регулаторни предимства, които имат съществено влияние върху възможностите на други предприятия да внасят, продават, свързват, въвеждат в експлоатация и/или поддържат далекосъобщително терминално оборудване в същия географски район при равни други условия.

— „оборудване за спътникови наземни станции“ означава оборудване, което може да се използва само за предаване или за предаване и приемане („предаване/приемане“), или само за приемане („само приемане“) на радиокомуникационни сигнали посредством спътници или други космически системи“

2. Първият параграф от член 2 се заменя от следния текст:

„Държави-членки, които са дали специални или изключителни права, гарантират, че всички изключителни права са прекратени, както и тези специални права, които:

а) ограничават до две или повече бройката на предприятия по смисъла на член 1, в разрез с обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, или

б) определят предварително, в разрез с тези критерии, няколко конкуриращи се предприятия по смисъла на член 1.“

3. Първото тире от член 3 се заменя със следния текст:

„— в случая на оборудване за спътникови наземни станции не се разрешава такова оборудване да се свързва към обществената далекосъобщителна мрежа и/или да се пуска в експлоатация, ако не удовлетворява съответните общи технически норми, приети съгласно Директива 93/97/ЕИО на Съвета [1] или, при липса на такива, основните изисквания, посочени в член 4 от посочената директива. При липса на общи технически правила за хармонизирани регулаторни условия национални правила, съответстващи на тези основни изисквания, се изпращат на Комисията съгласно Директива 83/189/ЕИО, когато това се изисква съгласно посочената директива;

— в случая с друго терминално оборудване не се разрешава такова оборудване да се свързва към обществената далекосъобщителна мрежа, ако не удовлетворява съответните общи технически норми, приети съгласно Директива 91/26/ЕИО на Съвета [2], или, при липса на такива, основните изисквания, посочени в член 4 от посочената директива.

---

[1] ОВ L 290, 24.11.1993 г., стр. 1.
[2] ОВ L 128, 23.5.1991 г., стр. 1.“

Член 2

Директива 90/388/ЕИО се изменя, както следва:

1. Член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) второто тире се заменя със следното:

„— „изключителни права“ означава права, които се предоставят от държава-членка на едно предприятие чрез някакъв законодателен, регулаторен или административен акт, който запазва правото за предоставяне на далекосъобщителни услуги или извършването на дейности в границите на даден географски район.“;

ii) следното се добавя като трето тире:

„— „специални права“ означава права, които се дават от държава-членка на ограничен брой предприятия чрез някакъв законодателен, регулаторен или административен акт, който в границите на даден географски район,

— ограничава до две или повече броя на тези предприятия, лицензирани да предоставят услуга или извършват дейност в разрез с обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, или

— определя предварително, в разрез с тези критерии, няколко конкуриращи се предприятия като лицензирани за предоставят услуга или извършват дейност, или

— дава на дадено предприятие или предприятия, в разрез с тези критерии, законни или регулаторни предимства, които имат съществено влияние върху възможностите на други предприятия да предоставя същата далекосъобщителна услуга или да извършва същата дейност в същия географски район, при равни други условия.“;

iii) четвъртото тире се заменя със следното:

„— „далекосъобщителни услуги“ означава услуги, чието предоставяне се състои изцяло или отчасти от предаване и маршрутизация на сигнали по обществената далекосъобщителна мрежа посредством далекосъобщителни процеси, с изключение на радио- и телевизионното разпространение за обществото и спътниковите услуги.“;

iv) след четвъртото тире се добавят следните тирета:

„— „мрежа от спътникови наземни станции“ означава конфигурация от две или повече наземни станции, които работят съвместно посредством спътник;

— „услуги по спътниковата мрежа“ означава изграждането и експлоатацията на мрежи от спътникови наземни станции; тези услуги се състоят, като минимум, от изграждането, чрез спътникови наземни станции, на радиокомуникации към космически сегмент („покачващи се връзки“) и в изграждането на радиокомуникации между космически сегмент и спътникови наземни станции („понижаващи се връзки“);

— „спътникови комуникационни услуги“ означава услуги, чието доставяне се извършва, изцяло или отчасти, посредством услуги по спътниковата мрежа;

— „спътникови услуги“ означава доставката на спътникови комуникационни услуги и/или услуги по спътниковата мрежа;“;

v) второто изречение от шестото тире се заменя със следния текст:

„Тези причини са надеждност при експлоатацията на мрежите, поддържане целостта на мрежите и, в случаите, когато това е оправдано, интероперативност на услугите, защита на данните, а в случая с услугите по спътниковата мрежа, ефективното използване на честотния спектър и избягването на вредната интерференция между спътниковите далекосъобщителни системи и други космически или наземни технически системи.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Настоящата директива не се отнася до телексни услуги или наземни мобилни радиокомуникации.“

2. Член 2 се изменя, както следва:

а) първият параграф се заменя със следното:

„Без да се засяга член 1, параграф 2, държавите-членки отменят всички мерки, които дават:

а) изключителни права за доставката на далекосъобщителни услуги, освен гласова телефония, и

б) специални права, които ограничават до две или повече броя на предприятията, на които е разрешено да доставят тези далекосъобщителни услуги, в разрез с обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, или

в) специални права, които определят предварително, в разрез с тези критерии, няколко конкуриращи се предприятия да предоставят такива далекосъобщителни услуги.

Те предприемат мерки, необходими да гарантират, че всеки един оператор има право да доставя всякакви далекосъобщителни услуги, с изключение на гласова телефония.“;

б) добавят се следните параграфи:

„Държавите-членки оповестяват критериите, въз основа на които се дават лицензии, заедно с условията, придружаващи тези лицензии, и процедурите за деклариране на експлоатация на предавателни наземни станции.

Държавите-членки продължават да информират Комисията за всякакви планове за въвеждане на нови лицензионни процедури или промяна на съществуващи такива.“

3. Член 6 се изменя, както следва:

а) след втория параграф се добавят следните параграфи:

„Държавите-членки гарантират, че всякакви такси, с които доставчиците на услуги се облагат като част от лицензионните процедури, се базират на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии.

Таксите, критериите, на които са базирани, и всякакви промени в тази връзка, се публикуват по подходящ и достатъчно подробен начин, така че да се предостави лесен достъп до тази информация.

Държавите-членки нотифицират Комисията, не по-късно от 9 месеца след публикуването на настоящата директивата, а впоследствие, когато възникнат промени, за начинът по който информацията е направена достъпна. Комисията публикува редовно позовавания на такива нотификации.“;

б) добавя се следния параграф:

„Държавите-членки гарантират, че всякаква регулаторна забрана или ограничения за предлагане на капацитет на космическия сегмент на лицензиран оператор на мрежа от спътникови наземни станции са премахнати и лицензират, в рамките на своята територия, всеки доставчик на космически сегмент, който удостовери, че мрежата от спътникови наземни станции, използвана във връзка с космическия сегмент на въпросния доставчик, е в съответствие с публикуваните условия за достъп до неговия капацитет на космическия сегмент.“

Член 3

Държави-членки, които са страни по международните конвенции за създаването на международните организации „Интелсат“, „Инмарсат“, „Еутелсат“ и „Интерспутник“ за потребностите на спътниковите операции, предоставят на Комисията, по нейно искане, информацията, приета относно всяка една мярка, която би могла да бъде в несъответствие с правилата за конкуренция от Договора за ЕО или да влияе на целите на настоящата директива или на директивите на Съвета относно далекосъобщенията.

Член 4

Държавите-членки предоставят на Комисията, не по-късно от 9 месеца след влизането в сила на настоящата директива, необходимата информация, позволяваща на Комисията да потвърди, че членове 1 и 2 са спазени.

Член 5

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 6

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 13 октомври 1994 година.

За Комисията

Karel VAN MIERT

Член на Комисията